

- Dokończenie Imion czyniących składki w Cesarско, oraz C. K. Dyrekcji policyi w Krakowie, dla ubogich przędzarzy i tkaczow w górach Czeskich.*
- Gremium C. K. Krakowskiego kryminalnego sądu przez swego Prezesa P. Strańskiego 15 ryń. 48 kr.
- Gremium C. K. Fiskalnego urzędu w Krakowie przez swego Prezesa C. K. aktualnego gubernialnego Radcę i Fiskusa P. Rosenwerth 30 ryń. 34 kr.
- C. K. Porucznik artyleryi Jakob Krall, imieniem 2 bezimiennych 7 ryń:
- P. Tomasz Krzyżanowski, Krakowski magi stratowy Radca 3 ryń.
- C. K. Urzędnicy głównego cła Krakowskiego 5 ryń. 3 kr.
- P. Neusser, Poborca wchodniego cła w Krzykawce 5 ryń.
- P. Jan Kaspary kontrolor tamże 3 ryń.
- P. Jerzy Bayer, tuteyszy kupiec 50 ryń.
- P. Tadeusz Keimiński, officyer 4 ryń.
- Pani Maciejowa Miernicka, tuteysza mieszczka 5 ryń.
- P. Jozef Wytyszkiewicz byszy magistratowy Radca 2 ryń.
- P. Stanisław Milecki 10 ryń.
- P. Jan Janikowski 5 ryń.
- P. Jędrzey Rosanith, tureyszy mieszczanin 2 ryń.
- P. Marcin Bade, piwowar 5 ryń.
- Wieś Morsko w Krakow. Cyrkule Hrabi Zeleńskiego 100 ryń.
- Wieś Alexandrowice tegoż 100 ryń.
- Wieś Karniow tegoż 50 ryń.
- P. Hrabia Franciszek Zeleński za siebie iako właściciel kamieniczny w Krakowie 1 ryń.
- P. Henryk Aebly Kupiec Krakowski 50 ryń.
- P. Jan Jakobi Wioch 2 ryń.
- Joachim Gompłowicz tuteyszy przekupień zbożowy 25 ryń.
- W. Kuzzkowski dziedzic Zwoiowic 2 ryń.
- Karpel Spitkowicer żydowski dozorca 10 ryń.
- Wieś Krowodrza do szpitala S. Łazarza należąca 5 ryń. — 20 kr.
- Marek Pinkas i Syn kupcy 40 ryń.
- P. Karol Hönig C. K. celny poborca w Winclowie z iego współurzędnikami 5 ryń. 30 kr.
- Pani Anna Kloze, z domu de Persa 100 ryń. Ogółem 1391 ryń. 50 kr.
- W Krakowie d. 1 Sierpnia 1805.
Persa.
- Z Wiednia d. 4. Września.*
- Nayiaśnieysza Cesarzowa Jmc jest z nowo narodzonym Arcy Xciem zdrowa. D. 31 Sierpnia, 1 i 2 Września od godziny 11 przed

południem do godziny 2 po południu oznajmował W. Marszałek Hrabia Schaffgotsche mężczyznom, a W. Marszałkowa Hrabina Wratysław damom o stanie iey zdrowia.

Z Londynu d. 23. Sierpnia.

Wielka nieprzyjacielska Ferrolska flota, pomnożona do 28 liniowych okrętów, wyszła znouu na morze. Dziś po południu przybito o tem następujące doniesienie w Loyds gospodzie:

Z Admiralicji d. 23. Sierpnia. Dziś rano nadszedł list od Adm. Kornwallisa pod d. 19 t. m. z dołączonym raportem Kapitana Brace fregaty Iris, w którym donosi, że na d. 13 t. m. podwieczor widział nieprzyjacielską połączoną flotę przed portem Ferrolskim. Składała się z 27 do 28 liniowych okrętów, 5 fregat i 3 brygow; płynęła ku północno-zachodowi przeciw wiatrowi. Kap. Brace domyśla się, że tego samego wieczora z Ferrolu wypłynęła.

Naste wypłynienie wielkiej nieprzyjacielskiej floty z Ferrolu pod dowództwem Wiceadmiratów Villeneuve, Gravina i Grandallana, i Kontraadmiratów Dumanoir, Magon i Gourdon, okazuje [nadzwyczajną] czynność nieprzyjaciela. Flota ta opuściła Ferrol, nim Angielska flota morska potrafiła się zebrać przed tym portem.

Zapewniają, że połączona nieprzyjacielska flota widziana była d. 14 od fregaty Nady w tej samej prawie okolicy, w której ją wczoraj widziała fregata Iris. Jeżeli ta wiadomość jest prawdziwa, tedy jest podobieństwem, że ją Wiceadm. Kalder napotka. Admirał ten wystąpił został d. 17 t. m. z 22 liniowymi okrętami od kanałowej floty. Aże na ow czas wiał północny wiatr, a zatem dla niego pomyślny, mógł więc znajdować się d. 19 lub 20 w okolicy Ferrolu. Jeżeli przeciwny wiatr zatrzymał nieprzyjaciela w tamtey-

szych wodach, tedy może przyyść do bitwy między obiema flotami. Lecz nieprzyjacielowi wyraża jedno tuteysze pismo, sprzyjało dotąd tak dalece szczęście, iż nie wielką mamy nadzieję, ażeby go Kalder mógł jeszcze przy Ferrolu załtać.

Flota Kaldera składa się z wyboru okrętów; ma przy sobie wszystkie okręty Nelsona, wyjąwszy dwa, z którymi Nelson przybył do Anglii. Lecz i nieprzyjaciel z swej strony zostawił zapewne w Ferrolu wszystkie okręty nie dobrze płynące.

Przeznaczenie nieprzyjacielskiej floty daie powód do wielorakich domysłów. Wielu mniema, że iey działanią mają związek z nieprzyjacielskim projektem wylądowania. Gdyby nieprzyjacielską flotą bieg swoy do Brestu obróciła dla oswobodzenia tamtejszego portu, a nienatrafita w drodze na Kaldera, [tedy Adm. Kornwallis, który ma na oku Brestęńską flotę, nie miałby dosyć przeciw niej okrętów. Inni utrzymują, że połączona flota przeznaczona jest do Irlandyi, że wysadzi tam korpus Francuzkiego wojska pod Jen. Lauristonem i Hiszpańskie wojska zgromadzone dotąd w Ferrolu, potem do Texlu portynie. Tymczasem niestety, ażeby się przy niej znajdowały przewozowe statki. Domysł nie których, iakobv Ferrolska flota na Sroziemne morze popłynęła, dla ściągnięcia jeszcze do siebie Hiszpańskich liniowych okrętów z Kadyxu, Kartegeny i Francuzkich z Tulonu, i otrzymania zupełney przewagi na Sroziemnym morzu, nie znajduie żadney wiary, ponieważ d. 13 wcale w przeciwną udawała się stronę. Oczekiwanie względem nieprzyjacielskiej floty jest w każdym przypadku nader upragnione.

Kontraadm. Kotton miał jeszcze z 12 liniowymi okrętami do Kaldera popłynąć, ażeby Ferrol ściśto opasać; lecz ten plan na nic się nie zda, ponieważ nieprzyjacielska flota już stan-

ład wypłynęła. Jeżeli, i jak się domyślają, o-
brociła bóg swoy ku północy, tedy Kalder,
jeżeli przeto udał się do Ferroli, na nią nie
natrafi. Weydziali nieprzyjacielska flota do
kanalu, a Brestehsta, iak jedno tuteysze
pismo uważa, wypłynie, to Adm. Kornwallis
mogłby się między dwa ognie dostać. Niektó-
rzy mniemają także, iż przeznaczenie nieprzy-
jacielskiej floty bydz może do Boulogne. Od
Ferroli aż do Texlu mamy teraz 70 linio-
wych okrętow. Zyczyć tylko należy, aby
właśnie się tam znajdowały, gdzie ich przy-
tomności potrzeba. Liniowe okręty Windsor
Castle i Malta, które w bitwie d. 22 Lipca
wiele ucierpiały, już są naprawione.

P. Sidney Smith, który dotąd nie był
czynnym, ma otrzymać ważne dowodztwo.

Lord Nelson znajdzie się teraz w Lon-
dynie, i odprawił naradzenie z P. Pittem, na
którym znajdował się także Pan Sidney
Smith. Zdaie się, że zdrowie tego bohatera
morskiego eokolwiek nadwężzone zostało: no-
si zieloną zastonę na jednem oku, które mu
jeszcze pozostało. Gdzie się tylko pokaże,
zgromadza się zaraz wiele ludzi dla okazania
mu szcunku. Gdy w Portsmouth na ląd wy-
szedł, chciał lud jego powoz ciągnąć; lecz
wyprosił mu się, ponieważ mu się spieszyło.
Codziennie przybywa z wiejskiego swego
mieszkania do miasta i był już dwa razy w
w admiraliyi. Mowią, że Lord Nelson, któ-
ry w krotce otrzyma nowe dowodztwo, do-
piero po opuszczeniu Gibraltaru dowiedział
się o potyczce d. 22 Lipca. Jednemu z przy-
jaciół oświadczył, iż gdyby był napotkał nie-
przyjacielską flotę, to najlepszy wpływ by-
łoby na jego zdrowie miało.

Okręty Conqueror i Belleisle od floty
Nelsona znajduią się w Plimarie. Szalupa Pig-
ma o 14 armatach zatopila się w okolicy
Gwernsey, lud jednak wyrakowany został.

Nasza fregata Blanche o 36 armatach
stała w zachodnich Indyach po uoryczywey
bitwie zabrana. Miała przeciw sobie 4 Fran-
cuzkie okręty: 1 fregatę o 44, dwie korwety
o 20 i 1 bryg o 16 armatach. P tyczka za-
szła d. 19 Lipca. Fregata Blanche miała 7 za-
bitych, a 13 rannych ludzi. Ni Francuzkiej
fregacie zabity został komendant i 23 ludzi.
Blanche tak była postrzelana, że ją Francuzi
mający także lądowe woyska na okrętach,
zabrawszy z niej 200 ludzi w niewolę, spalili.

Do Portsmouth przybyła fregata Camilla
od Portugalskich brzegow z zdobytą Francuz-
ką korwetą Fauh o 16 armatach i 120 ludziami.
Należała ona do eskadry, która naszą fregatę
Blanche zabrała, i była d. 15 przez liniowy
okręt Goliat zdobytą. Który ją Camill do za-
prowadzenia do Anglii oddał. Okolica, w któ-
rey zabrana została, nie jest iak 30 godzin od
Roszefortu oddalona i może reszta powracają-
cey do Roszefortu Francuzkiej eskadry na na-
sze krążące okręty natrafi.

Nowa konstytucya St. Domingo, czyli
Haity wyszła już na publiczny widok. Des-
salines jest pierwszym Cesarzem ogłoszony,
tron jednak nie jest dziedzicznym. Niewola
jest na zawsze zniesiona. Zadney religii nie
ma panujący. Chorągwie mają być czarne
i czerwone. Wszystkie miasta mają być
przy atakowaniu nieprzyjaciela zburzone.
Artykuł ten opiewa: "Za pierwszym wy-
strzałem na twogę podnosi się naród i miasta
znikną." Zaden człowiek (wyrazy da sze
konstytucyi) nie jest godzien bydz Haitanem,
jeżeli nie jest dobrym cyncem, dobrym synem,
dobrym małżonkiem, a nadewszystko dobrym
żołnierzem. Każdy obywatel musi umieć iaką
mechaniczną sztukę lub rzemiosło. Zaden bia-
ły lub cudzoziemiec nie może na Haity posia-
dać własności, wyląwszy przywołonych
Niemcowi Polakow. Ogół ludności nosić bę-

dzie nazwisko czarnego ludu. Państwo jest na 6 wojskowych dywizyji podzielone. Osoba Dessalina jest nietykalna. On sam wydał wojnę, zawiera pokój i traktaty; nie może jednak wydawać wojny obcej osadzie w celu zdobyczy. Wszelki majątek, należący dawniej do Francuzów, jest teraz własnością państwa. Urodziny Dessalina i jego małżonki, zaprowadzenie konstytucyi i niepodległość państwa, iako też zachęcanie do rolnictwa, mają być osobnemi uroczystościami obchodzone. Konstytucya ta została d. 20 Maja r. b. przez Jenerałow Christofa, Clervaux, Petiona, Moreau i wielu innych podpisana.

Zmarłemu Xciu Bedford wystawiają jego przyjaciele posąg w Ruffel-Square na jego dawny gruncie.

Naywiększa czuność panuje na naszych brzegach, a ochotnicy okazują naywiększą chęć do służby. Przed kilku dniami zrobiła się fałszywa trwoga w zachodnim Jorkshire, dokąd kilka korpusow ochotników o kilka mil natychmiast pośpieszyło.

Adm. Pellew pomnożył naszą flotę morską w wschodnich Indyach dwiema okrętami, które na fregaty o 44 armatach przeminął. Dwa liniowe okręty mają przed Wyspę Francuzką popłynąć i one w zamknięciu ustawicznie trzymać.

Tutejsza gazeta *Thimes* zbija zupełnie wszystkie pogłoski o negocyacji z Holkarem i utrzymuje, iż Holkar tak dalece jest osłabiony, że bardziej jest podobny do twardza, niżeli do udzielnego Xcia, i że Indyjski nasz rząd przyymie może jego poddanie się, ale z nim w układy wchodzić nie będzie.

Mowią, iż rząd nasz postanowił zbudować kazać 12 liniowych okrętow w Roslyi, gdzie są materiały tańsze. Dozor nad jeh stawianiem ma mieć Półkownik Bentham, który służył dawniej w Roslyi pod Xciem Potem-

kinem, a teraz został w naszej służbie morskiej.

Pisma nasze mówią, iż w krótcie przyłączy się Roslyjska flota do naszej eskadry przed Texlem.

Zawsze jeszcze odzywa się durb bunt w Chińskich prowincyach około Kantonu. Zaszło tam już wiele potyczek nie nie st nowiących — Listy od Perskiej odnogi donoszą, iż Iman Moskaty poległ nie dawno w bitwie między jego i królewską flotą. Iman jest Mahometanńczyk, a jego nieprzyjaciele są współwyznawcami Wehabitow.

Zycia Jen. W singtone wyszedł już 4ty tom z druku, a 5 i ost tni w krótcie wyйдzie.

Wiele więźniow stanu odsetają teraz z Anglii do Ameryki.

Na przypadek nieprzyjacielskiego wylądowania nmieszczony został w sztabie walczącej Jenerał Hutchinson, zdobywca Egiptu.

Xzę Jorku odprawia ciegłe rewie nad wojskami.

Nasza eskadra pod Texlem zinocniona jeszcze została z liniowemi okrętami. Wszystkie liniowe okręty w naszych portach są spieszno uzbroiane, dla udania się do kanałowey floty, lub tam gdzie okolicznosci wymagać będą.

W Ameryce piękne pokazały się urodzaje.

Z Paryża d. 23. Sierpnia.

D. 18 odprawił Cesarz w Vimereux nad dywizyją grenadyerow rewiją, która pod dowództwem Jen. Oudinota do przedniej straży armii nadbrzeżney należy.

Z Genui piszą pod d. 10 Sierpnia: "Wczoraj słyszeliśmy tu dosyć mocne strzelanie z armat, które pochodzi zapewne od wyszłych ślad fregat i brygow pod dowództwem P. Hieronima Bonapartego; nie wiemy jeszcze co było do niego powodem. Eskadrka ta miała

z resztą popłynąć do Tulu.

W Tu ozie kazała policya zamknąć mechaniczne widowisko pod imieniem urodzenia Jezusa.

Z rozkazu ministra wojennego w dzień urodzin Cesarza d. 16 w wszystkich stanowiskach i twierdzach nastąpiły przed wschodem słońca wystrzały z armat, i wszyscy żołnierzom dane podwoyną porcyą mięsa i pół flaszki wina. Siła morska też samo dostała.

Jak walecznie potykały się Hiszpańskie okręty w bitwie d. 22 Lipca pokazuje się z uszkodzenia 4 Hiszpańskich okrętów podług raportu Adm. Gravingy. Argonaut, banderowy okręt Gravingy, którego liny i maszty postrzelane były, odebrał 21, a okręt Ameryka 60 postrzałów. Okręty Espanna i Ameryka pozostały w Vigo.

Villeneuve wszedł w roku 1778 do służby morskiej. W roku 1786 wyniesiony został na kontraadmirala.

Dotąd żadne jeszcze woyska od naszey armii nadbrzeżney nie odaszły nad Ren lub do Włch.

Najnowsze doniesienia, które rząd z Martyniki i Gwadelupy otrzymał, zachodzą podług Monitora do 14 Lipca. Obie osady znajdowały się na ow czas w najlepszym stanie. Załogi są liczne i zdrowe, fortyfikacye i artylerya w dobrym stanie, mieszkańcy pełni gorliwości, magazyny dobrze opatrzone, a grunta z gosc odarowane. Od roku 1789 podwoiła się liczba Czarnych na obu osadach i mogą ich jeszcze wiecey 30,000 potrzebować.

O połączoney flocie nie ogłoszono jeszcze dalszych wiadomości.

Cesarz przebaczył dwiema ubogich rodzinom, Forestierowi i Dunoulin, leśniczom w okręgu Evreux, których tamteyszy kryminalny sad w roku 7 za mowy, dążące do przywrócenia królewskiej władzy, na wyprowadzenie skazał,

Matka Cesarza udała się przed kilku dniami do wioski St. Maude, za przedmieściem S. Antoniego leżącej, dla zobaczenia tamteyszego dobropczynnego ustanowienia, w którym 100 sierot z szpitalow wziętych, uczy się robienia koronek. Dobry stan, w jakim te dziewczęta znalazła, bardzo ją ucieszył, i Pani Leunis, która tym domem zarządza postąpiła 2000 fr. aby je pomiędzy dziewczęta rozdała.

Kościół *petits Peres* zwany, w którym od kilku lat odbywała się kupiecka giełda, ma znowu być do służby Bożey urządzony.

Pensye, które nasz rząd 56,265 osobom woyskowym teraz płaci, wynoszą przeszło 22 mill. fr. Najstarsza pomiędzy nimi jest żołnierz, który rodził się 1695 roku.

W Neapolu pod czas pierwszego trzęsienia ziemi był teatr Forentini ludem napełniony. Dozorca policyyny, z których zawsze się jeden znajduje przy każdej reprezentacyi, krzyknął zaraz, aby się nikt z miejsca nie ruszał. Usłuchano i na tym teatrze nie stało się żadne nieszczęście. Podług urzędowego doniesienia, niektóre miejsca są zupełnie przez trzęsienie zburzone. Baiana stało się izeiorem, Fomento zamienilo się w górę ogień wyrzucającą. Rzeka płynąca w tej prowincyi zniknęła pod ziemią. Urodzaje ucierpiały także przez trzęsienie. Wiele złoczyńców uciekło z więzień i obawiają się w czasie rozboiow.

Od kilku dni mamy ciągły deszcz, który zaszkodzić może winu.

Snycerz Lemot robi z rozkazu Cesarza marmurowe popiersie W. Adm. Xcia Murat.

P. Durival, bywszy woyskowy kommissarz, mieszkający w Helecourt przy Nancy, posłał prefektowi depart. Meurty oryginalny list Henryka IV., który od 30 lat pomiędzy swemi papierami chował. Prefekt złożył go w publiczney bibliotece w Nancy. Lubo nie ma żadney daty, domyślają się jednak,

że jest w roku 1577 pisany, kiedy Henryk był jeszcze królem Nawary i zaledwo miał lat 24.

Czytamy w Monitorze następującą historyczną wiadomość o wzroście bogactw i potęgi Angielskiej w Indiach wschodnich od pokoju 1783. roku.

Na ciągle rozszerzanie się Anglików w Indiach od wojny 1756 do wojny 1778, zaledwie dano baczność w Europie, i Francya także nic nie przedsięwzięła, coby ten obrzymi wzrost Anglików zatamowało. W tym jednak przeciągu czasu z mniejszym wojskiem i kosztem, aniżeli na obciążenie mocney Italii twierdzy Europejskiej potrzeba, nabyli oni ogromniejszego i ludniejszego państwa, niż jest największa monarchia w Europie. Mieli tam już Anglicy pod swym panowaniem 30 millionow poddanych i sprzymierzeńców zholdowanych, a przeszło 100 milionow rocznego dochodu, kiedy wojna 1778 między Francją i Anglią wybuchnęła. W ciągu tej wojny niszczyła się Francya, dogadzając publiczney opinii, dla Ziemnoczonych Stanow; usiłowania te narodu naszego wyszły zaiste na dobre Amerykanom, lecz Ameryka byłaby i tak niepodległą, gdyby te usiłowania obce nie były przeciw Anglikom w Indiach wschodnich, gdzie pod ten czas wszczęta się przeciw nim powszechna wojna, do której ambicya i wiadomości Angielskie wszystkich Xiążąt Indyjskich pobudziły. State postali posłane Hyder-Allen z Francji w ostatnie roku wojny, bardzo zapóźno przybyły. Mądrość Hastingsa i powódzenia wojska Angielskiego zniszczyły już były związek mocarstw Indyjskich. Hyder Ali umarł przed przybyciem Pana de Bussy, a podpisany pokoy 1783 przymusił Francuzow do rozłączenia się z systemem Hyder-Alego, którego państwo było

by upadło, gdyby wyniszczenie skarbu Angielskiego nie skłoniło Hastingsa do pokoju. Od tego więc czasu coraz się Anglicy w Indiach rozszerzali i coraz większe mieli dochody. (Tu wyszczególnia Monitor, jakie były dochody Angielskie z Indyy wschodnich od roku 1783 do 1786, i jak od tego roku aż do terażniejszego wzrosły, i okazuje urzędowemi dowodami, że teraz czysty dochod z Indyy wschodnich, potrąciwszy wydatki cywilne i wojskowe 220,600,000 wynosi.) Potym tak daley pisze — "Sprzymierzone z Anglikami mocarstwa Indyjskie, ale których by od ich łaski zależy, zostały się przy 200 milionach dochodu; te za dwa lub trzy lata przeydą jeszcze w ręce Anglikow, jeżeli żadney nie doznają przeszkody. I w takim stanie rzeczy śnie i szcze rząd Angielski podnosić głos przeciw powiększeniu się Francyi, &c. &c.

Z Hagi d. 27. Sierpnia.

Wyprawa w Texlu znajduje się ciągle w gotowości do wypłynienia; ale jeszcze nie nadszedł rozkaz, i zdaje się iż oczekują na pewne działania Ferrolskiej floty.

Nasz poseł w Berlinie P. van Dedem iędził z swoim szwagrem Pruskim Jen. Baronem Knobelsdorf i ministrem wojennym Pymann do Helder dla cheyrzenia floty w Texu. Jenerał Marront i Adm. de Winter dawali noczy dla Jen. Knobelsdorfa. W krórcie powrócił on z P. van Dedem do Berlina.

Hollenderska wyspa Kurasaó jest od pary Angielskich wojennych okrętow ciągle zamknięta.

Z Monachium d. 17. Sierpnia.

Genier wysłany przed 3 tygodniami do Petersburga, jest co moment na powrot oczekiwany. — Zawarta teraz została między wszystkimi krajami Króla Pruskiego i Elektro-

ra Bawarskiego umowa względem wolnego przenoszenia się poddanych z jednego do drugiego kraju. — Od 8 dni spadła znacznie cena zboża w Bawaryi, iuż że wywoz ustał, iuż że pokazały się nadzwyczaj obfite urodzaje.

Baron Mongelas, który od obięcia rządow przez Elektora Jmci sprawował urząd pierwszego ministra stanu, prosił o uwolnienie od służby i otrzymał go w nayspocheblniejszych wyrazach. Na miejsce jego mianował Elektor Jmci Barona Weichs, dotychczasowego prezydenta krajowego dyrektoryatu.

Z Soloturny d. 15. Sierpnia.

Przez okólnik pod d. 7. t. m. udzielił Landman Kantonom następujący list Cesarza Jmci Francuzow:

Naszemu wielce Kochanemu i wielkiemu Przyjacielowi Landmanowi Szwajcaryi i prezydentowi seymowi wielkich naszych przyjaciół i sprzymierzeńców ligi Helweckiej.

Wielce kochany i wielki Przyjacielu! Olebriłiśny z czułem ukontentowaniem list, który nam oddała deputacya przypuszczona na naszą audyencyą, tak w Twoim iako i ligi Helweckiej imieniu pisany: nowe dowody szanowney przychylności i przywiązania do naszey osoby, które nam okaziesz, są pewną rekomynią szczerych Twoich życzeń do pomyślności naszego państwa i naszych ludow Włoskich. Nie powinniśmy tu zamilczec, iż Twoi deputowani godnie odbyli poselstwo, które im zleciłeś. Nie wątpimy, ażeby nie mieli sobie za obowiązek zdac Ci sprawę, równie iak lidze Helweckiej, o naszych skłonnościach do spoienia i ustalenia coraz bardziej związkow łączących oba rządy, i o chęciach naszych do przykładania się do tego wszystkiego, co tylko zapewnić może pomyślność i szczęście waszey Rzpltey. Korzystamy z ukontentowaniem z tey okazji dla ponowienia

WPanu zapewnienia szczerego naszego przywiązania i przychylności. Przytem prosimy Boga, wielce kochany i wielki przyjacielu, aby cię miał w Świętey swoiey opiece.

W Medyolanie d. 13. Maia 1805.

WPana dobry przyjaciel

Podp. *Napoleon.*

Z Dorpartu d. 2. Sierpnia.

Niektórzy cudzoziemcy, iako to Sasi i Hanoweranie uczą się w tuteyszey szkole główney i nabędą przez to prawa do urzędow w Rossyjskim państwie. Z tuteyszych okolic udaią się atoli zawsze ieszcze niektórzy rodacy na nauki do Niemiec, ponieważ weszło w modę u bogatszych, aby kształcić się za granicą. Z tem wszystkim muszą się tu krajowcy 3 lata uczyć, chociaźby tylko w woyskową służbę wnić chcieli.

Na literackich płodach nie zbywa przy tuteyszey szkole główney: pisma, które tu professorowie Balk, Isenflam, Rambach, Germann, Pfaff, Grindel drukowac kazali, nie rozeszły się tyle za granicą, ile pisma Horna, Morgensterna, Gaspari, Hezel, które za granicą drukowac kazali. Z resztą urządzenie tuteyszey szkoły główney rowna się urządzeniu Niemieckich szkół głównych; odmienne tylko iest co do okoliczności czasowych. Nowe statuta tuteyszey szkoły, przez które professorowie tyle korzyści otrzymali, nie zdaią się bydź wiadome w Niemczech; wiadome tylko są dawniejsze pod dozorem ślachty Inflanckiej. Lecz dozór ślachty Inflantskiej iuż dawno uchylony; wszystkie interessa szkoły główney ułatwiane są na zgromadzeniu wszystkich zwyczajnych professorow, a ci otrzymali stopień 7 klasy, to iest podpółkownikowski. Czudzoziemcy, którzy tu na nauki przybywają, doznają wielorakiego wsparcia; znajduią się dla nich pensye po 300 rubli. Im bardziej się przekonają, że tuteysze klima nie

bardzo się różni od klimatu północnych Niemiec, że w średnim i wyższym stanie znajduje się polor, iaki rzadko w Niemczech znaleźć można, że drogość tutejsza żywności jest w Niemieckich gazetach przesadzona, że tu za 300 rubli wygodnie żyć można, i że wszystkie urządzenia znajdują się tu w iak najlepszym stanie, tem więcęcy spodziewać się potrzeba, że liczba uczących się cudzoziemców znacznie się na przyszłość pomnoży, zwłaszcza, iż po trzechletnich naukach otwierają się dla nich najpiękniejsze widoki w obszerne państwo Rossyjskim.

Z Włoch d. 12. Sierpnia.

Francuzkie woyska w wyższych Włoszech są od 4 tygodni w ustawicznym poruszaniu, i zgromadziły się nad rzeką Chiese, gdzie przy Monte Chiare założony został oboz. Do 4 głównych twierdz królestwa Włoskiego zwożą wiele żywności. W Turynie i Mantui zatrudnione są bardzo piekarnie. Przy Alessandryi zakładają także oboz. Wszelako nie przychodzą nowe woyska z Francyi, ponieważ armia znajduje się w poważnym stanie.

Anglik Haiter, który od Króla Neapolitańskiego otrzymał pozwolenie rozwinięcia znalezionego w Herkulanum rękopismow, zaczęła zbierać owoce swej cierpliwości i pracy. Jedyńastu młodzieży, których do tej pracy użył, bardzo są zręczni i pracują spieszniej niżeli wszyscy ich poprzednicy. P. Haiter spodziewa się znaleźć całego Menandra, Enniusza i Poliba. Odkrył już Greckiego pisarza nazwiskiem Kolotos, którego filozoficzne pisma wcale są nieznane, i całego Epikura, którego dotąd mieliśmy tylko ułamki. W muzeum Portici znaydute się jeszcze 600 rękopismow.

Z Konstantynopola d. 30. Lipca.

Rossyjski poseł Hr. Italiński oznaymił Porcie, iż nad brzegami Czarnego morza zgromadziło się znowu kilka tysięcy Rossyjskiego woyska, które w różnych oddziałach przewiezione zostanie do Korfu; spodziewa się przeto, iż w przypadkowym wylądowaniu na grunt Turecki nie będzie im odmowiona potrzebna pomoc. Dalej wyraził, iż Rossyjskie woyska doszły na Jońskich wyspach do tak wielkiej liczby, że nowe przybydź mające nie będą się tam mogły pomieścić, prosił zatem Porty imieniem swego dworu, aby pozwoliła rozłożyć je część w pobliskiej Tureckiej prowincyi. Mowią że Porta zezwolić już miała na to żądanie.

Liczba woysk Rossyjskich, które mają być na nowo do Jońskich wysp przewiezione, wynosi 12 do 14.000 ludzi. Żywność dla tych woysk już wcześniej obmyślono przez nadestanie znacznych summ z Petersburga do tutejszych kupcow-

Między Reiffendem i postami Rossyjskim i Angielskim zachodziły dotąd częste naradzenia, skąd wnoszą, że między temi dwurami ugodzono się na ponowienie potroynego przymierza, które już jest na ukończeniu.

Z Rzymu d. 10. Sierpnia.

Oyciec S. mianował biskupem w Colle, w Toskanii, Kanonika Laperelli, proboszcza kościoła S. Wawrzeńca w Florencyi.

Bryg S. Piotr wyszły d. 6 t. m. z Civitavecchia z 1 galiotą pod rozkazami Majora Zara, napotkał na wysokości Cornetto i Montalto statek barbarzyński, który po słabym odporze zabrał. Tego samego dnia przyprowadził swą zdobycz do Civitavecchia, na której znaydowało się 18 ludzi wraz z kommandantem czyli Rają.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W E SRODĘ DNIA II. WRZEŚNIA 1805.

Dalszy ciąg Wypisu z podróży do Chin.

Często zdarza się widzieć, w Pekinie kobiety idące pieszo, lub przejeżdżające konno, lecz to są kobiety Tatarskie, w długich sukniach jedwabnych, spadających aż pod nogi. Ich trzewiki tak są wielkie nad miarę naturalną, jak obuwie kobiet Chińskich, jest nad proporcją szczupłe. Robią się z haftowanego atlasu, podeszwy mają ze złożonego w kilkoro sukna, lub też papieru. Na końcu są czworokątne i nieco w górę zadarte. Włosy ich płasko zczesane, mało się różnią od włosów kobiet Chińskich. Twarze ich były okryte bielidłem i rużem, pomimo jednak tych farb łatwo było widzieć, iż mają piękniejsze ciąto, niżeli Chińskie kobiety, które starannie są zamykane, tak w Pekinie iako i w całym kraju. Zdarza się niekiedy widzieć młode dziewczęta, palące tytnó przed swoimi domami, lecz na zbliżenie mężczyzny, natychmiast się kryją.

Cesarz znajdując się w Tartaryi, gdzie zamysłał obchodzić rocznicę swoich urodzin, wydał rozkaz, ażeby audyencya publiczna dla ambasadora Angielskiego, odprawia się tegoż dnia w Gehol małym miasteczku, leżącym o 136 mil (*) od Pekinu, gdzie miał wielki pałac, park, ogrody i wspaniały Poo-ta-la czyli kościół Budha. Wybrano zatem podarunki najłatwiejsze do przewiezienia, ażeby z niemi wyprawie do Tartaryi, ambasador zaś z częścią swego dworu, z wielą urzędnikami cesarskimi i ich eskortą wyjechał z Pekinu d. 2

Września. Niektóre osoby należące do ambasady, część straży i służących pozostały w Pekinie. P. Dinwiddie i ja z kilku rzemieślnikami mieliśmy wyznaczone apartamenta w pałacu Yuen-min-yuen; tam większe kosztowniejsze podarunki miały być przygotowane na powrót starego cesarza, gdzie im się miał przypatrywać.

W czasie mojej podróży nauczyłem się cokolwiek języka za pomocą dwóch chińczyków, których przelożeni wystali dawniej do Neapolu dla oświecenia się w religii; pochlebiałem więc sobie, iż to niejakie wyznanie nie będzie dla mnie przykre, ile że wyrobiłem sobie od urzędników pałacowych nieograniczone pozwolenie oglądania wszystkich ciekawych miejsc, przez cały czas nieprzytomności ambasadora. W tym celu miałem zawsze na mojem zawołaniu konia i wozek kryty.

Inni nasi ziomkowie zostawieni w Pekinie, nie mieli tak przyjemnego losu. Postawiono przed ich drzwiami straż z rozkazem, ażeby nikogo nie wypuszczali, i na każde ich ruszenie pilne dawali oko. Mieli niekiedy pociechę z odbierania odwiedzin Misyjonarzy Europejskich, lecz urzędnicy cesarscy tak byli podeyrzliwi, iż zawsze wysyłali szpiegow za temi misyjonarzami, zalecając podstępować ich rozmowy, chociaż iey nie rozumieli. W powszechności Chińczykowie żadnego nie znają języka, lecz uważają pilnie peruszenia warg, oczu, i stosowne z nich czynią, waioski. Dziedzinec tego domu był ciągle napet-

(*) 49 mil, Francuzkich.

blony niższemi urzędnikami dworu i ich służącami, z których wszyscy mieli sobie naznaczone obowiązki przy ambasadzie. Jeden był przełożonym nad kuchnią, drugi dostarczał herbaty, ten doglądał iarzyń, ow mleka, inny owoców.

Przez cały czas mego bawienia w Yuen-min-yuen, nie chciałem mieć innych służących prócz chińczyków, a to dla nauczania się ich języka. Nie jest to rzecz tak bardzo trudną, wyjąwszy niektóre delikatne tony; lecz nie równie większe trudności zachodzą w pisaniu. Trzeba długiego czasu i wielkiej pamięci dla poznania małej liczby charakterów które wstrzymują w tym kraju wzrost nauk i kunsztów, lubo z innych miar sprzyjała stałości rządu.

Za moim przybyciem do Yuen-min-yuen, znalazłem wielką liczbę rzemieślników Chińskich, trudniących się otwieraniem pak w różnych miejscach porozkładanych, z wielkiem niebezpieczeństwem naszych globusów, zegarów, lustrow i wiele innych rzeczy do zepsucia łatwych, które w rękach mniej szykowych; mogłyby były być znacznie uszkodzone. Ponieważ miały być poukładane w wielkiej sali audyencyonalnej, trzeba je było powydobywać ze skrzyń i przenosić, co z wielkiem naszym podziwieniem uczyniono bez najmniejszego nadwężenia.

Urządźnik nam dany za przewodnika miał u kapelusza guzik błękitny, co było znakiem czwartego rzędu. Gdy nam pokazał przeznaczone apartamenty, nie mogłem się wstrzymać, ażeby mu nie powiedzieć, iż przystają bardziej na chlewy dla bydła, niżeli na mieszkanie ludzi; iż wolałbym sypiać w Pekinie, i co wieczor powracać, niż w tak bezecnym miejscu zostawać. Te tak nędzne chaty znajdowały się jednak wewnątrz pałacu o dwieście prętów od wielkiej sali audyencyonalnej. Urządźnik zapewnił nas, iż to był apartament jednego Tajin (*), lecz ponieważ nam się nie podobał, wyznaczają nam inny. Wprowadził nas zatem do obszerniejszych budynków otoczonych wysokim murem. Te nowe mieszkania nie były tak ciasne, ale za to niezmiernie obdarte i nieochędzone; tak wewnątrz jako i zewnątrz. Gdy jednak przewodnik zaważaszu nam powiedział, iż to były pokoje jedne-

go z ministrów stanu, który w nich mieszkał w ten czas, gdy Cesarz prześadywał w Yuen-min-yuen, trzeba było się wstrzymać od wyrzekania. Gdybyśmy wzgardzili mieszkaniem, które miano za przystojne dla ministra stanu, sądzonoby, iż nie masz dla nas miejsca tylko w pokojach Cesarzkich. Przyjęliśmy więc jakie nam dano, kazaliśmy je wyczyścić, co im się od dawnego już czasu nie przytrafiło. Przyniesiono nam stół, krzesła, rogi, poduszki i materace jedwabne, lecz szczęściem bez potrzeby, gdyżśmy wszystko z sobą przywieźli.

Ladażkie mieszkanie nadgrudzo nam wyborym obiadem w sposobie Chińskim. Składał się z wielkiej liczby potraw czyżko zrobionych, i przyniesionych w naczyńkach porcelanowych. Lody używane są od nuyuboższych wieśniaków. Pią oni herbaty i inne trunki ciepło, lecz żadnych owoców nie jadają bez lodu.

(Reszta potem.)

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 10. Września 1805.	
Korzec Pszenicy	zł. pol. 44 do 52.
— Zyta	34 — 40.
— Jęczmienia	32 — 36.
— Owsa	21 — 24.
— Grochu	38 — 44.
— Kaszy jaglanej	100 — 104.
W Wiedniu d. 31. Sierpnia.	
Meca wynosząca pół korca nazwego:	
— Pszenicy	zł. pol. 26 do 36.
— Zyta	30 — 32.
— Jęczmienia	11 — 15.
— Owsa	11 — 14.
W Brynie d. 30. Sierpnia.	
Meca Pszenicy	zł. pol. 35 do 44.
— Zyta	28 — 32.
— Jęczmienia	18 — 31.
— Owsa	16 — 24.
— Prosa	32 — 40.
W Gdańsku d. 21. Sierpnia.	
Szefel czyli pół korca nazwego w złocie hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)	
— Pszenica	zł. pol. 20 do 24.
— Zyto	15 — 16½.
— Jęczmień	12 — 13.
— Owies	10 — 10½.

(*). Wielcy ludzie. Jestto tytuł godności.

D O N I E S I E N I A.

Pewni Państwo, życzyliby sobie mieć pa stole wraz z wszystkimi wygodami dzieci do

Szkoła chodzące, razem nawet i z Professore. Dowiedzieć się o ich mieszkaniu można w kancorze Gazety.

Znaleziona została srebrna stołowa tyszka i w tuteyszej C. K. Dyrekcyi Policji złożona; właściciel iey zechce się zatem do pomienionego urzędu zgłosić.

Z C. K. Dyrekcyi Policji. W Krakowie d, 19 Sierpnia 1805.

Persa.

Dnia 12 Września b. r. zrana o godzinie 9 Propinacja miasta Dubienki z prawem wyzynyku gorzałki, piwa i miodu przez Publiczną Licytacyą od 1 Nowembra t. r., aż do ostatniego Oktobra 1806 naywięcey ofiarującemu w arendę wypuszczoną będzie.

Pretium Fiscii wynosi do 980 Zł. ryń.

Zyczący więc sobie tę arendę otrzymać, maia się na wzwyż wspomnionym dniu w Ratuszu miasta Dubienka znajdować, i Wadium 98 Złt. ryń. się zaopatrzyć.

w Krakowie d. 1 Września 1805.

Na wakujące pod ten czas drugiego Polskiego Gubernialnego Translatora czyli Tłumacza miejsce z rocznim Solarium 500 Złt. ryń. niniejszym konkurs aż do 23 Września t. r. z tyw dokładem otworzony został, ażeby kompetenci na wzwyż wspomnionym dniu swoje proźby do Gubernialnego podwzowego Protokufu wnieśli, i 24 Września do Konsyliarza Gubernialnego JW. Hrabiego de Saisruck dla złożenia Examinu się wzgłosili.

w Krakowie d. 7 Września 1805.

Na mocy wysokiego pod dniem 10 Maia r. t. Nro. 17.075 nadeszłego Rozporządzenia Likwidacya pozostających pensji professorow i Emeritow przy bywszej polskiej Akademii rozpoczęta, i do tego osobna kommissya nominowana została.

Wszyscy więc professorowie, lub w przypadku ich śmierci sukcesorowie, dawney Akademii Polskiej wzywają się, ażeby w przeciągu 30 dni, albo sami, lub przez plenipotentą, przy teyże kommissyi zgłosili się, dokumenta tyczące pretensyy swych oddali, i w proźbach dokładnie wyrazili:

- 1) Jakowa pensya lub dochod professorowi należy.
- 2) Co in vim zastug zostających od 1go Octobra 1792 do 30 Debembra 1796 odebrał.
- 3) Co jemu się jeszcze do zupełnego wypłacenia Restancyi należy.
- 4) Jeżeli, i jakim sposobem przez przeciąg czasu od 1go Octobra 1792 do końca Decembra 1796 urząd swoy prowadził, albo przez który czas, lub z jakich przyczyn swoim obowiązkom zadosyc nie czynił.
- 5) Jeżeli przez czas niepełnienia swych nauk inszą miał funkcyą, potym iak długo ją prowadził, i iakie za to odebrał Emolumenta. Nakoniec
- 6) (W przypadku, gdyby iako duchowny professor lub Emerita iakie beneficyum Akademickie posiadał) przez jaki czas to beneficium posiadał, i iakie z tego miał dochody.

Co wszystko z potrzebnymi dokumentami, (względem wydania których, Archiwiarz funduszu Elukacyynego i Akademickiego Cerner uwiadomionym został) nieochybnie C. Kr. Urzędowi Cyr. do dalszego doroczenia Komissyi w tey mierze wyznaczoney oddać należy.

Z Ces. Kr. Urzędu Cyrk. Krakowskiego.

Dnia 16go września t. r. przed południem o godzinie 9tey będzie w Pierzchnicy miejska propinacya na czas od 16go Września t. r. aż do końca 8bra 1807 publicznie zalicytowaną, i cena roczna fiskalna 446 Złt. ryń. wywołaną będzie. Z Kielc d. 9 Augusta 1805.

Dnia 16go 7bris b. r. zrana o 9 godzinie w Krasnymstawie na Ratuszu mieyskim następujące dochody mieyskie na rok jeden od dnia 1go 9bris 1805 do 31go 8bris 1806 naywięcey dajacemu przez licytacyą w arendę puszczone będą jako to:

1. Mieyska propinacya gorzałki za pretium fiscii		1340 Złt. ryń.
2. Mieyska intrata od konsumcyi piwa i miodu za pretium fiscii		331 — —
3. Mieyskie Targowe i Jarmarczne za pretium fiscii		260 — —

4. Miejska intrata od konsumcyi wina za prätium fisci 57 — —

Ochotę mający do zalicytowania tych dochodów miejskich mają się zatem dnia 16 7bris b. r. zrana o 9 godzinie na ratuszu Krasnostawskim zgłosić, i oraz z totą częścią wyrażonego prätium fisci jako wadium opatrzyć się.

Z Białskiego C. K. Urzędu Cyrkularn. Dnia 20 Lipca 1805.

Jarmarkowe i Targowe Miasta Kodnia dnia 19 7bris b. r. na ratuszu w Kodnie zrana o 9 godzinie na trzy lata od 1go 9bris b. r. aż do ostatniego 8bris 1808 więcej dającymu przez Licytacją zaarędowne będzie.

Prätium fisci jest 108 Zł. ryń. Ochotę mający do Licytacji, mają na wyżey wyznaczonym dniu zgłosić się, i przed licytacją totą część prätium fisci jako wadium złożyć.

W Białym dnia 3go Sierpnia 1805.

Od Ces. tudzież Ces. Król. Galicyjskiego Gubernium

Iz na rok przyszły szkolny 1806. Gymnazjum z Zbaraza do Brzezan przeniesione będzie.

Z strony Ces. tudzież Ces. Król. Galicyjskiego Gubernium do publiczney podaie się wiadomości, iż Gymnazjum Zbarazkie na rok szkolny przyszły, to jest począwszy od miesiąca Września r. b. na najwyższy rozkaz Jego Ces. Król. Mości do Brzezan przeniesione zostanie.

Podług tego się więc rodzice i opiekuni, którzy sobie życzą, aby synowie i pod opieką zostający, nauki tey byli uczestnikami, regulować mają.

We Lwowie dnia 9 Sierpnia 1805.

Białawski.

Na doniesienie Król. Węgierskiego Sztahtalteratu, iż na Teresę Florek Córkę żnartego Uilaker obywatela Stephana Florek w Neutrarskim Kommitacie w Węgrzech po zmarłym iey Oycu majątek pozostał. Przeto do powszechney wiadomości z tym dokładem podaie się aby też Teresła Florek w przypadku wynalezienia uwiadomić aby też do końca tego roku względem odebrania tegoż pozostałego majątku w Uilaker w Dominium się meldowała, gdyż po upłynionym terminie legalnym Sukcesorom takowy wydany zostanie.

Lwowie d. 5 Augusta 1805

Ponieważ ogłoszony na dniu 17 Maja b. r. Konkurs względem obięcia w mieście Oświęcimie Syndykowstwa bezskutecznie upłynął, przeto Powtornie tenże konkurs z roczną Pensją 300 Zł. ryń. wypisanym został, z tym wytuszczeniem, aby kompetenci prozby swoje z allegatami na tenże urząd zalecającemu do Ces. Król. Cyrkularnego urzędu Myślenickiego podali. W Krakowie d. 7 Września 1805.

W mieście Bży przy Magistracie tamteyszym miejsce Syndyka z pensją 400 ryń. rocznie, zawaowało. Kompetenci więc swoje prozby z potrzebnymi popierającemi Allegatami aż do 30 7brar. b. do C. K. Radomskiego Cyrkularnego Urzędu podać mają.

Z C. K. Urzędu Cyrkularnego Krakowskiego d. 1 7bra 1805.

Dnia 28 Octobra r. b. we wsi Grzmiący w Cyrkule Radomskim n.d. Pilicą przez publiczną licytacją pozostałe po Jenerale Madalińskim stare wina sprzedane zostaną.

Winnicki Komornik Radomski

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 11. Września 1805.

D O N I E S I E N I A .

Ponieważ do licytacji propinacyi miała Koszyc, która 15 i następujących dni zbiegłego miesiąca Lipca z prawem szynku wódki, piwa i miodu publicznie licytowana być miała, nikt się nie znajdował — więc powtórnie na 20 Września t. r. na rok ieden ta propinacya to jest od 1 Listopada 1805 aż do ostatniego Października 1806 przez publiczną Licytacją w dzierżawę puszczone będzie.

Fiskalna cena tej propinacyi razem i szynku jest rocznie 2256 Zł. ryb.

Chcący arędownać, na wyżej wyznaczony dzień w Koszycach z zwyczajnym wadium 10 procento fiskalney ceny wynoszącym zaopatrzeni znajdować się mają.

Z Ces. Król. Cyrkułu Krakowskiego d. 4 Sierpnia 1805.

Na mocy wysokiego Ces. Król. Gubernialnego dekretu dnia 23go Lipca t. r. Nro. 30602. wypadłego oświadcza się Maryannie Groff urodzoney Gincer, lub też teyże dziedzicom, by część majątku wypadającej z Meiser w Węgrach Moszoniarskiego Komitatu, w czasie iednym roku rachując od 1go Maja b. r. odebrała.

Z strony Ces. i Ces. Król. Bankalno Tabakowych i Stemplowych Kameralnych intrat Administracyi w Krakowie podaje się do powszechney wiadomości: iż d. 1go Oktobris t. r. w kancelaryi teyże Administracyi, wiezienie tabaki, Tiutuniu i papieru stęplowanego z Krakowa do Lublina, latem wodą, i w zimie wozami, na rok cały, to jest od 1go Stycznia do 31go Grudnia roku 1806 za złożeniem kaucyi Zł. ryb. 500 w gotowiznie, lub w obligacyach, skarbowych publicznie naymniey żądającemu kontraktowane będzie.

Wszyscy, którzy tę Furmankę zadzierżawić myślą, mają się na wyznaczonym dniu w Administracyi stawic, i przy o godzinie 9 odprawiac się mający Licytacji cenę położyć; wprzod zaś 200 Zł. ryb. jako wadium złożyć, ażeby Administracya, z strony kontraktującego żadnego nie miała zawodu.

O kondycyach kontraktu każdego czasu Registratura wszelkie da objaśnienia.

Przez Ces. i Ces. Król. Bankalno Tabakowych i Stemplowych Kameralnych Intrat Administracyą. W Krakowie dnia 26 Sierpnia 1805 roku.

Ellinger.

Ponieważ Isza, 2ga i 3cia Licytacją niżej wyrażonych Ruderow mała i wcale żadnego skutku nie odniosły; tedy stosownie do wysokiego rozporządzenia pod dniem 4 Maja 1798

wszelkie Rudera i puste place w roku jednym na domy mieszkalne obroczone być miały, gdy od tego czasu takowe Rudera i puste place zabudowane przez właścicielow nie zostały, i tak do tych czas nieużyteczne leżą, przeto Magistrat C. K. Miasta Lublina czyniąc rozkazowi C. K. Urzędu Cyrkularnego dd. 29 Sbra roku przeszł. Nro. 10,285 odebranemu zadosyć, naste-
pniając Rudera i puste place tu w Lublinie leżące, iako to:

Ad Nro. Domu	13 Stokowskie na	Zł. ryń.	1603 kr.
— — —	14 Skwarczyńskie	— —	1086 — 15.
— — —	— Początek	— —	28 — 48.
— — —	54 Samborskich	— —	181 — 27.
— — —	97 Zawadzkiego	— —	16 — 12.
— — —	113 Strykowskiego	— —	185 — 22.
— — —	56 Gronkowskiego	— —	75 — 21.
— — —	102. 103 Duszenia	— —	4831 — 30.
— — —	— Dolińskiego	— —	221 — 53.
— — —	124 Potockiego	— —	126 — 15.
— — —	— Mrozowicza	— —	30 — 13.
— — —	— Sukcesorow Kazimirskich	— —	60 — 21.

Przez publiczną Licytacją puszcza, końcem której odprawienia termin na dzień 30 Septembra r. b. wyznacza się, od którego to dnia zaczawszy zrana o godzinie 9 dzień po dniu (wyjąwszy Święta) Licytacja od pierwszych Ruderow aż do ostatnich odprawiać się będzie. Życzący sobie Licytować wspomniane Rudera i place puste, będzie obowiązany wadium 104 część szacunkowej summy przed Licytacją złożyć, a zaś w przeciągu 14 dni resztującą ofiarowaną summę do depozytu komportować, nierownie nabywca, którychkolwiek Ruderow i pustych placow będzie obowiązany kupioną przez siebie Realność w jednym roku mieszkalną podług okoliczności uczynić. — O której Licytacji wszyscy ci, do których należy, niniejszym uwiadomiamą się. — Niemniej kredytorowie mający na nich Hypotekę z tym dokładem, aby w czasie Licytacji praw swych dopilnowali, albowiem w przeciwnym razie ani do kupującego, ani do Ruderow lub placow pustych żadnego prawa więcej sobie rościć nie będą mogli, i gdzie kredytorowie hypotekowani nie zgłosili się, tam pieniądze za sprzedane Rudera lub plac przyzwoitemu właścicielowi z depozytu wydane będą.

Dan w Lublinie dnia 5 Augusta 1805.

W Niebytności P. Prezydenta.

Schweitzer Magist. Radca.

Przez Magistrat Król. i wolnego Miasta Podgorza niniejszym wiadomo się czyni, iż Katarzyna Bergel dnia 7 lipca r. b. umarła, majątku swego jedynym dziedzicem syna swojego Wincentego Kramera postanowiwszy.

Gdy zaś dziedzica tego pomieszkanie temu magistratowi nie jest wiadome: dla czego tenże na mocy ustawy cywilney części II. §. 621 i 627 cytuje się, ażeby do dziedzictwa sobie zostawionego do ostatniego Lipca 1803 zgłosił się w tym Magistracie tym pewniey — gdy majątek takowy w Administracyi sadowey dopoty zostawać będzie, dopoki rzeczony dziedzic na zmarłego prawnie uznany nie będzie.

Podgórze dnia 7go Augusta 1805.

Math. Woiewodzki.

Mar. Puntner.

Si. Mołęcki.

Z Rady Ces. Kr. Magist. wolnego Miasta Podgorza.

L. Kretschmer.

Niniejszymi powszechnie ogłasza się, iż w drodze konkursu wierzycieli przez publiczną Licytacją na sprzedarz karczmy pod Nrm. 104 przy trakcie publicznym Starey wsi z wolnym prawem szynkowania trunkow pańskich, piwa, wodki i miodu, tudzież własnego wina, oraz bicia na sprzedarz bydła i pieczenia chleba, iako też stawiania wołów i wydawania owsa i siana, stającey, urzędownie wraz z stajniami i przyległym gruntem 800 □ sąg na 090 ryńsk.

oszacowawey, Andrzeia Grabowskiego krydarynsza tamiecznego poddanego własney dla zaspokoienia zgłoszających się wierzycieli, sądownie zezwolono, i na ten koniec termin pierwszy do Licytacyi na dzień 29 Lipca, drugi 29 Sierpnia, a trzeci 30 Września 1805 roku, z tym dokładem ustanowiono: iż dobro to gdyby przy pierwszym i drugim terminie taxy oznaczoney nie doniosło, na trzecim to jest ostatnim terminie nie więcej dającym i nieinaczej, tylko podług detaxacyi oddane, i stosownie do ustaw krajowych po odebraney od wierzycieli deklaracyi z tymże postąpiono będzie.

Wszyscy więc chęć nabycia mający tey Realności, nawet żydzi niniejszym na terminy wyżej pomienione zaopatrzywszy się 10 procentowym Vadium ceny szacunkowey do dominikalney Starostwańskiej kancelaryi, gdzie przed zaczęciem Licytacyi o kondytyach sprzedarzy uwiadomieni zostaną, zapraszają się, aby zatyln każdy zawsze z rana o 9 godzinie stanąć nieomieszkał.

Kłodziński Syndyk.

Zuberski Radny.

Wendkiewicz Radny.

Z Rady Magistratu Miasta Kenty dnia 28. Czerwca 1805.

Kowalski Protok.

Przez Magistrat Miasta Kenty w Królestwie Gallicyi Wschodniey Cyrkule Myślenickim środkniącym przytomnym Edyktem, wszystkim w powszechności i każdemu w szczególności wiadomo czyni się, iż na podniesienie zbiegu wierzycielow przeciwko substancyi zadłużoney tak ruchomey jako i nieruchomey, dotychczasowo Karczmarza w Starey wsi znajdującego się Andrzeia Grabowskiego zezwolono.

Każdy więc, któryby do zanieśienia przeciwko substancyi tey sprawiedliwey iakiey pretensyi sądził się mieć prawo, niniejszym się uwiadomia, aż do dnia 30 7bra 1805 roku pod terminem zawitym pretensyą w sposobie formalney żałoby przeciw ustanowionego zastępcy do prawa P. Kotarskiego, do tuteyszego Magistratualnego Sądu, tym pewniey podań, i w niej nie tylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też prawo mocą którego, w tey lub owey klasie umieszczonym bydź pragnie, w przepisanyln terminie, to jest do dnia 30 7bra b. r. dokładnie okazał, inaczej zaś po upłynieniu wyżej oznaczonego terminu nikt więcej słuchany nie będzie. — Owi zaś, którzyby swoich pretensyi aż do tego czasu nie podali, bez wyjęcia na ow czas odsądzeni będą, chociażby im też prawo nadgrodenia własności, albo hypoteki z tey masy przynależało, tudzież, że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, mimo wszelkiey pretensyi, która by im prawem nadgrodenia, własności, albo zastawu służyla, dług masy zapłacić będą powinni. — Zaczyn podług ustaw naywyższych na kraie te wydanych, chcący szkody uniknąć, postępować sobie mają.

Kłodziński Synd.

Zuberski Radny.

Wendkiewicz Radny.

Z Rady Magistratu Miasta Kenty dnia 26 Lipca 1805.

Kowalski Protok.

Magistrat Miasta Ces. Król. Stołeczuego Krakowa niniejszyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż dom w wydziale drugim pod Nren 283 stojący niegdy Jana i Maryanny Sadowskich małżonkow własny Zł. ryń. 210 oszacowawey, na żądanie tychże dziedzicow tak wieloletnych iako i małoletnych osiekosow i wdowy Salomei Sadowskiej tu w Sądzie d. 17 Października sprzedawany przez publiczną Licytacyą będzie z następnemi warunkami: 1sze, Chęć kupienia mający 10 część szacunkowey ceny iako zakład przed zaczęciem licytacyi złożyć.

2gie. Resztę summy z licytacyi wypadła w dni 14 do depozytu Magistratualnego Krakowskiego oddać przyszły kupiciel powinien będzie.

3cie. Gdyby zaś przyszły nabywca ceny z licytacyi wypadłey nie złożył, tedy na jego koszta nowa nastąpiłaby licytacya.

Wszyscy zatem chęć kupienia mający w czasie wyżej oznaconym stanąć mają. — Wie-

rzyciele zaś prawo zastawu mający upominają się, ażeby nieoczekiwanie osobnych przywołań praw swych pilnowali, inaczej na tych, którzyby przy licytacji pretensyi swych nie zanieśli żaden wzgląd w podziale summy miany nie będzie, ale swego zadosyuczynienia z innego wierzyciela majątku poszukiwać powinni będą.

Golmayer.

Łodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 3. Lipca 1805.

Gros.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Sewerinowi i Ludwikowi Kalinowskiemu, Józefie z Kalinowskich Sudowy, Justynie z Kalinowskich Piasecki, Antoninie z Kalinowskich Walewski i Franciszce z Kalinowskich Olszewski: że Mikołaj der Verny Geraud u Sądów tych — o przejęcie sprawy z strony Wojciecha Romera względem zapłacenia summy 20,000 zł. pol. z prowizją i kosztem prawnym z dobr Cianowic pretendowanej, wniesionej — żałobę na nich podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego P. O. D. Litwinskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przywołanym, to jest dnia 30 Października 1805 roku sami stanęli, albo jeżeli jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego Sądowi tutejszemu wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samyby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać musieli.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 6. Sierpnia 1805.

Scherauz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują Edyktem niniejszym: że Xiądz Marcin Łodziński Komendantz kościoła parafialnego Kaszowskiego, zostawiwszy ostatniey woli swoiey rozporządzenie, dnia 20 Lutego 1798 roku szedł z tego świata, i że pozostałego po nim majątku, dla nieznanych sukcesorow i niewiaśtonego ich miejsca mieszkania, zastępca w osobie adwokata prowincjonalnego Spyteckiego jest ustanowiony.

Ażeby tedy pertraktacja tego majątku porządnie ukończona być mogła, wzywają się tym Edyktem ci wszyscy, którzy do rzeczzonego majątku prawo jakie, czy to tytułem dziedzictwa, czy długu, czy legatu mieć rozumieją: ażeby sukcesorowie nabydaley do ostatniego Grudnia 1807 roku deklaracją swoją względem obciążenia dziedzictwa do C. K. Sądów tutejszych podali; gdyż inaczej ich milczenie za zrzeczenie się dziedzictwa będzie uznane; wierzyciele zaś i Legataryusze, ażeby prawa swoje w tymże terminie prawnie udowodnili, inaczej bowiem majątek ten z samymi tylko legitymującymi się będzie pertraktowany, albo jeżeli się nikt nie zgłosi, tenże majątek jako przepadły Fiskusowi Królewskiemu przyznany zostanie. W Krakowie dnia 28. Listopada 1804.

Józef de Nikorowicz.

Józef Eques à Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Elsner.